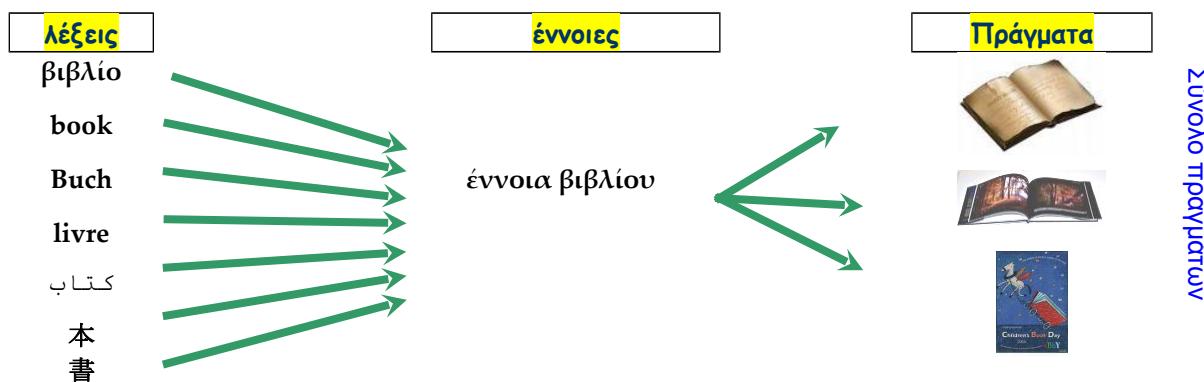

π.χ. Βιβλίο, book
 ύπαρξη εννοιών ίδιων (κοινών) για κάθε γλώσσα
 άρα: λέξεις ←→ έννοιες ←→ πράγματα

2. ΟΙ ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ

a) Πλάτωνας

Ύπαρξη καθαρής ουσίας λευκότητας, δικαιοσύνης. Ιδέα λευκού, δίκαιου.

κόσμος ιδεών

Ιδέα
(λευκότητας)

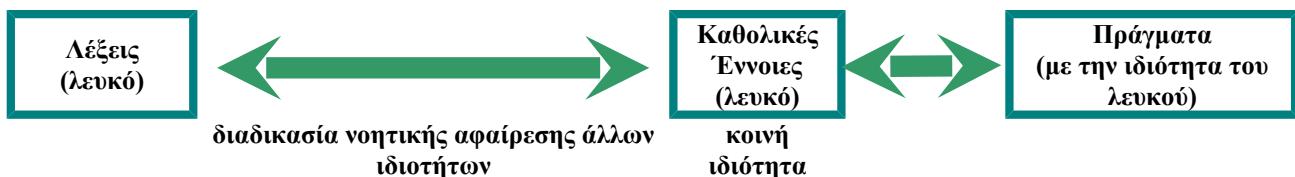
Δυισμός
(ύπαρξη δύο
διαφορετικών
κόσμων)

κόσμος αισθητών

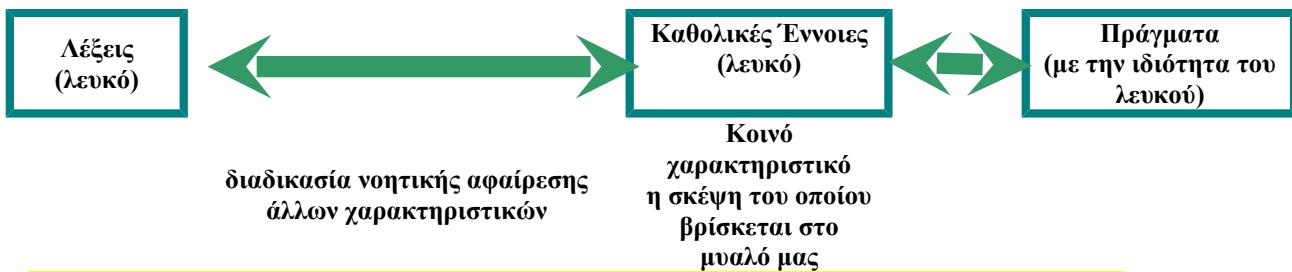

κριτική: πού βρίσκονται οι Ιδέες; Πώς γίνεται να σχετίζονται με τα φυσικά αντικείμενα;

β) Αριστοτέλης

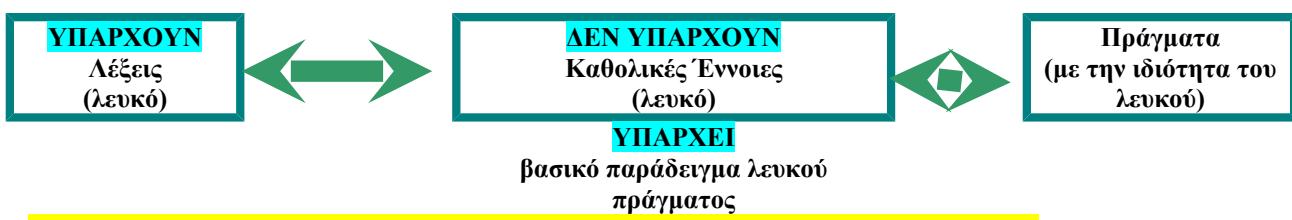

γ) Εμπειριστές φιλόσοφοι (κυρίως ο Λοκ)

Κριτική: πώς η ατομική εικόνα μας βοηθά να εξηγήσουμε τη γενικότητα της καθολικής έννοιας;
Πώς σχηματίζεται η καθολική έννοια όταν δεν υπάρχει κανένα αισθητό που να έχει σε απόλυτο βαθμό το χαρακτηριστικό / ιδιότητα (π.χ. του λευκού);

δ) ονοματοκρατία (νομιναλισμός), Βοήθιος, Γουλιέλμος του Όκαμ

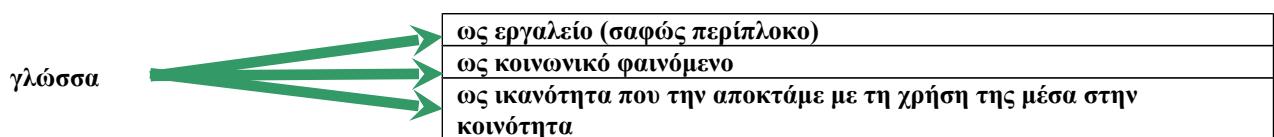
Κριτική: χρησιμοποιείται η καθολική έννοια της ομοιότητας προς το βασικό παράδειγμα.

3. ΜΗ ΡΩΤΑΤΕ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΡΩΤΗΣΤΕ ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΗΣΗ

Κριτική: παραμένει αναπάντητο το ερώτημα πού βρίσκεται το νόημα (στη λέξη; στο νου; σε ιδέα ανάμεσα σε λέξη, νου, πράγματα;)

Λούντβιχ Βιτγενστάιν
αλλαγή οπτικής: από τις θεωρίες του νοήματος στη μελέτη της χρήσης της γλώσσας

Τζον Όστιν
η γλώσσα δε μεταδίδει μόνο πληροφορίες δηλώνοντας ή περιγράφοντας, αλλά έχει και επιτελεστική λειτουργία (υποσχόμαστε, ευχόμαστε, διατάζουμε κλπ)

μαθαίνουμε το νόημα των λέξεων παρατηρώντας τη χρήση της από τους άλλους
Κριτική: αν το νόημα βρίσκεται στη χρήση πώς δύο διαφορετικές λέξεις, και με διαφορετική χρήση, έχουν το ίδιο νόημα; πώς οι διάφορες γλώσσες είναι συστήματα συμβατά μετοξύ τους και είναι δυνατή η μετάφραση; αν το νόημα της λέξης περιλαμβάνει όλες τις χρήσεις της υπάρχει λανθασμένη χρήση;

ΣΥΝΕΠΩΣ: ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΑΝΟΙΧΤΟ